

נספח בגרות

.א.

אלי בכר מעשן טפות של זעתר
 נעלי הבית שלו במצב פעור.
 הוא יוצא מן האמבטיה, מגבת-עלים למתניו
 מכסה גזע משבח. אלי בכר
 יודע שעניו עגלות ופניו עשויות מים מתקנים.
 על פרקי-ידיו מנמנם כחל צבוט
 ולכריות אצבעותיו נצמדות אגיות טעונות שנהר
 שחור.

אלי בכר מרצין כשמדבר בצפרנים מתוקות.
 הוא מתעורר בליילה,
 אביו מתקשה בחלומו ואמו מישרת שערותיה
 באור הדק.
 היא מחיכת, הוא מחליק על פניה
 והדמעות אגוזים חמים.

.ב.

אלי בכר רוקד סנגו ובזרועותיו לינדה
 כלבה עם כחם סגל.
 הוא מסיט וילון,
 מזג האויר נכנס בתחתונים שחורים
 אדם צעיר מזדנב מאחורי גבו.
 אלי בכר משלים עם הרטיבות באצבעות בוכי
 לפעמים
 היה רוצה לנוח תחת פסיעותיו,
 לפעמים
 לעקר את שמו.
 משהו קשה מתחבר לרעדה.
 אולי חוטי חשמל
 אולי הגוף. אלי בכר, דבר אלי
 הידים שבאו מן ההר העדין,
 היחזרו לגרש נקדות-נימוס?
 אבל מעבר לקיר המלוח
 כמו נערת רחוב בסמטה, עולה שמש מרבעת
 משדות עננים.